

مطالعه تطبیقی کارکرد صندوق های حمایت از توسعه بخش کشاورزی در ایران و

جهان با رویکرد توانمندسازی جوامع محلی

آزاده بخشی^۱، آذر هاشمی نژاد^۲

^۱ دانشجوی دکتری ترویج کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین اهواز

azade.bakhshi@yahoo.com

بخش کشاورزی بازوی مهم اقتصادی کشور است و بی شک سرمایه گذاری یکی از ملزومات تحقق توسعه در این عرصه می باشد. از طرفی آسیب پذیر بودن بیشتر این بخش نسبت به سایر بخش های اقتصادی الزام ایجاد بسته ای از سیاست های حمایتی در جهت استمرار تولید در کشورهای مختلف را بوجود می آورد. یکی از ابزارها در راستای سرمایه گذاری هدفمند در حیطه کشاورزی تشکیل صندوق های حمایت از این بخش است. خوشبختانه اهمیت آن در ایران از سوی دولت به خوبی درک شده و بسترهای این کار تا حد زیادی فراهم آمده است. این مقاله، ضمن تحلیل وضعیت صندوق ها در ایران و برخی کشورهای دیگر از جمله هند، بنگلادش و مصر، کارکردها، نقش ها و پیامدهای حاصل از حضورشان را با تاکید ویژه بر نقش آنها در توانمندسازی روستاییان و بهره برداران محلی بررسی می کند. مقایسه ها نشان از تفاوت در وظایف، ساختار، دستورالعمل ها و جهت گیری های صندوق در کشورهای مختلف دارد و به تبع آن میزان اثرگذاری آن بر توانمندسازی جوامع محلی متفاوت از هم گزارش شده است. در ایران علی رغم حضور ده ساله صندوق ها در کنار سایر حمایت های دولتی از بخش کشاورزی از قبیل تضمین خرید محصولات کشاورزی، گسترش بیمه، کاهش قیمت کالاهای سرمایه ای، تعدد در مراکز تصمیم گیری، فعالیت های موازی و بعضاً متضاد موفقیت این صندوق ها را در ایفای نقش خود از جمله در توانمندسازی جوامع محلی با مشکل مواجه کرده است.

واژه های کلیدی: صندوق های حمایتی، توانمندسازی، جوامع محلی